

A szigetszentmiklósi Duna-parton – árvízmentesen

A szürkeség ellen: a közösségi összetartozás megtapasztalása

az 1. és 7. tájegység (régió) találkozásánál, 2013. május 4-én.

„Uram, jó itt nekünk!” (Mt 17,4)

A megrendelt napsütés simogatott, néha perzselt. De árnyékban is ülhattunk.

2013 májusának első szombatjára, 10 órára testvéri meghívást kaptunk, mi, az 1. és 7. régió közösségi tagjai. A hétköznapi taposómalmából kiemelve és kiszabadulva Gabi és Zoli vendégül látott bennünket a szigetszentmiklósi vízi világ szabadon megközelíthető szélén, a Duna-parti horgásztanya közelében. Milyen érdekes lehet egész évben üdülőhelyen élni!

Mindenféle gondot hátrahagyva, letéve csakis a pihentető és szeretetteljes együttlét, az (újra)ismerkedés és élménybeszámoló, a csodálatosan megteremtett nádi világ szépségeinek befogadása jelentették a „feladatot”.

A fő fogást Gabi édesapjának, Lajos bácsinak köszönhattuk, ő készítette a saját maga által kifogott pontyból a jókora bogrács igazi dunai halászlevet. No, meg elvégeztük a hölgykoszorú süteményeinek „minőség-ellenőrzését”, a férfiak pedig italfélékkel segítettek megúsztatni a halat.

Megtekinthettük a magunkkal hozott fényképeket, örülhattunk a gyerekek és fiatalok meg a fiatal felnőttek sikereinek. Nyílt mód, persze, a személyesebb véleménycserékre: családi örömeink és feladataink, kérdemesülésünk vagy munkahelyünk, szakmaiságunk körülményei, eredményeink és terveink, vidám és aggasztó történéseink voltak a témák.

Kétféle kirándulásra lehetett benevezni. Az egyik: a Holt-Duna mentén, a tanösvényen betekinthettünk a növény- és állatvilág gazdagságába, a halász-pákász ember vízi gazdálkodásába. A másik: ladikon elég sokan eljutottak Gabi öccsének a jóvoltából a Hókony felé, ahol még fürödni is szoktak a helyiek és a vendégek. (Azért ott is létezik a bűn, tehát a télenyáron úszkáló ladikokra ügyelni kell.)

A találkozót sajnos néhányan lemondták (hárman betegség vagy ballagás miatt, a többiek a távolság okán).

Köszönjük, hogy ott voltak a Bokor nagy nemzedékéből példaképeink: Imre bátyánk, Éva néni, Éva néni és Marci bátyánk!

A többiek főként (korszak szempontjából) a közép-Bokorból, a második nemzedékből jelentek meg: Márta és Gyula, Erzsike és István, Magdi és Gyuri, Mária és Gyuri, Györgyi és András, Gabi és Bandi, Márta, Ildikó, Feri, Zsolt, András.

Köszönjük a sütitet, italokat és lemezen hozott gondolatébresztő filmgyűjteményt!

Köszönjük a finom halászlevet a házigazdának!

A legfőbb köszönet Gabit és Zolit illeti: kellemes üdülőhelyszínt kínáltak, meghívtak és vendégül láttak bennünket – igazi testvérbarátsággal, Gabi kedves szülei és testvére szeretettel fogadott, segített bennünket egészen késő délutánig.

Reméljük, hogy a szentmiklósi holtág nem szenvedett a mostani súlyos árhullámtól, hiszen a főágtól már messzebb fekszik.

A szürke köznapokat megszakítva jó volt együtt lennünk a tájegységi (régiós) találkozón!

[Az összefoglalót *Mészáros András* írta.]

[A találkozón készültek fényképek is >>](#)

Gyombolai Márton: A Szürkék üzenete

Nem nyílt levél ez - napjaink divatja -
Sok millió szürke emberszív íratja,
Ki tollat fogni nem tud, nem akar,
De zaklatja a zajló zűrzavar.
Aki csak élt, dolgozott és látott:
Fehér, zöld vagy piros vérbe fordult álmot,
Barnát és feketét; mit hirdettek „érte”
S mindre reáfröccsent szürkék piros vére...
Szürke az üzenet, amilyen a létük.
„Velük” számoljanak, ne mint eddig „értük”!
Kevés tiszta szóval, ha kemény, ha fáj is,
Mondják ki már végre szürkék igazát is!
Illatos a virág, díszesek a lombok,
De alul a gyökér oldja meg a gondot.
Ő küld élet-nedvet virághoz, gyümölcshöz,
Ágtörő viharban ő tapad a földhöz.
Kevés, amit kíván, azt viszont akarja!
Az egész fa léte fordulhat meg rajta.
Bosszú, vád, gyűlölet hagyattassék másnak,
Egynek van ideje: az összefogásnak.
Holnapra szükség lesz minden szívre, kézre,
Holtaknak kegyelet, az élőknek béke,
Férfitől hűséget, alkotó kezeket,
Asszonyoktól mosolyt, megértést, gyereket,
A földtől kenyeret, az embertől békét,
Igazmondó szürkék nemzeti egységét!
Emberkéz ne legyen soha többé véres,
Csak úgy juthatunk el újabb ezer évhez.
Az első ezerből tanuljunk meg egyet,
Amilyen a család, olyan lesz a nemzet!
Ahogy emberségből-szeretetből futja:
Úgy alakul jövőnk bontakozó útja.
Üzeni a gyökér, értse meg a fája,
Ennyi az üzenet: szürkék hitvallása.